

er jo for det Første ikke en Tillægsbevilling til en ordinær Finantslov, men en Tillægsbevilling til en midlertidig Finantslov. Det er Udvalgets Flertals Mening, at det havde været Regjeringens konstitutionelle Pligt atter i denne Samling at forelægge et Forslag til en ordinær Finantslov og at gjøre sit Yderste for at faae en saadan gennemført. Dette hele Spørgsmaal blev saa udsærlig drøftet ved første Behandling af Sagen, at jeg kan indskrænke mig til paa dette Standpunkt at udtale, at dette er Flertallets Mening, og at det har været bestemmende for Flertallets Holdning lige overfor dette Lovforslag. Men for det Andet er der jo ogsaa i Henseende til Realiteten en meget væsentlig Forskjel mellem nærværende Tillægsbevillingsforslag og andre Tillægsbevillingsforslag. Ved nærværende Lovforslag betragtes jo kun som bevilgede de Poster, som ere hjemlede ved den midlertidige Finantslov, medens alle de Poster, som ikke kunne betragtes som hjemlede ved den midlertidige Finantslov — hvorledes nu denne end opfattes — enten alt ere blevne afholdte af Regjeringen, eller af denne ere forsaavidt den har fundet Anledning dertil, søgte bevilgede under denne Form. Af de Poster, som vare opførte paa det Lovforslag, der blev vedtaget her i Thinget ved 3die Behandling i Sommer, er der et Beløb af 8—9 Mill. Kr., som er bleven afholdt paa forventet Tillægsbevilling. Det vil altsaa ses, at det er en ganske overordentlig betydelig Efterbevilling, som kræves, og ved at kræve en saadan Efterbevilling begyerer Regjeringen Thingets Stadfæstelse af den uregelmæssige Maade, hvorpaa den har ført sit Finantsystem i indeværende Aar. Vilde man nu have taget Sagen lidt strengt, kunde man have fundet sig foranlediget til overhovedet at negte at fremme et Tillægsbevillingsforslag, som knyttede sig til en midlertidig Finantslov; men Flertallet har ikke anset det for fornødent at gaa videre, end at udsille for det Første de Poster, som hidrøre fra det ifjor her i Thinget vedtagne Finantslovsforslag, idet Flertallet ikke anser det for rigtigt paa den Maade og under den Form at give Regjeringen for det Første en Stadfæstelse af det Finantsystem, som det har ført i det sidste Aar, og for det Andet — for at bruge den meget ærede Finantsministers Udtryk ved første Behandling — give Decharge for den store Mængde Udgifter, som ere afholdte uden Bevilling. Det indeværende Finantsaar er imidlertid ikke det eneste, for hvilket der gives haade formelt og reelt mangelfulde Bevillinger. Det gjælder ogsaa om forrige Finantsaar 1880—81, og det fremgaar jo af det Bilag, som er aftrykt først i Betænkningen, at det er et Beløb af omtrent 2 Millioner Kroner, som den meget ærede Regjering har afholdt uden Bevilling og uden at søge Bevilling derfor, hverken paa dette Forslag eller under anden Form, siden det Tidspunkt, da den lod Tillægsbevillingslovsforlaget

falde i den anden Del af Samlingen ifjor. Det er ikke mange Poster, som vedrøre Finantsaaret 1880—81, som findes paa nærværende Tillægsbevillingslovsforslag. Det største Antal Poster er, som sagt, blevet afholdt uden Bevilling, og uden at der i denne Samling er søgt Bevilling dertil, og det oplyses jo, at de ere indførte paa Statsregnskabet for 1880—81 som Regnskabsposter. Det fremgaar altsaa heraf, at det er den meget ærede Regjeringens Hensigt at undvære Bevilling og overlade til Rigsdagen om den vil godkjende eller ikke vil godkjende en saadan uregelmæssig Fremgangsmaade. Imidlertid er der adskillige Poster, som enten ere Gjenganger fra Tillægsbevillingslovsforlaget for 1880—81, eller som knytte sig til Poster paa dette Forslag paa en saadan Maade, at de kunne betragtes som en Fortsættelse af dem. Ved at bevilge saadanne Poster vilde man indirekte give den Maade, hvorpaa den meget ærede Regjering har behandlet Tillægsbevillingsspørgsmaalet for 1880—81, sin Godkendelse, og dette tror Udvalgets Flertal ikke er rigtigt. Udvalgets Flertal har den Anskuelse, at Regjeringen, selv om dette Finantsaar er udløbet, dog ikke bør undlade at søge en regelmæssig Bevilling for alle de Poster, som vare opførte paa Tillægsbevillingsloven og senere ere afholdte uden Bevilling. Jeg skal nu forklare, paa hvilken Maade flere Poster staa i Forbindelse med Tillægsbevillingslovsforlaget for 1880—81, uden egentlig at have staaet derpaa. Jeg skal saaledes henvisse til Anmærkningerne til Lovforlagets § 15 Nr. 10, 16 og 19. Ved disse 3 Poster forlanges der Gjenbevilling af Beløb, som have været bevilgede for tidligere Finantsaar, men som der ikke ere komne til Udbetaling med deres fulde Beløb, af hvilke Resten da søges gjenbevilget her. Nu ses det, for at nævne et bestemt Exempel, under Nr. 19, at der for Finantsaaret 1879—80 til Indkjøb af Arealer til Skovplantning er bevilget, for at nævne et rundt Tal, 165,000 Kr. Der blev i det nævnte Finantsaar kun brugt 5,000 Kr. Nu søgte man paa Tillægsbevillingsloven for 1880—81 i afvigte Sommer en Tillægsbevilling af 160,000 Kr., som ikke var kommen til Udgift i det foregaaende Finantsaar. Af dette Beløb er der i Finantsaaret 1880—81 bleven afholdt omtrent 144,000 Kr., og nu begyres der for Finantsaaret 1881—82 en Tillægsbevilling af 16,000 Kr. Ved nu at bevilge disse 16,000 Kr. vilde man godkjende, at de 144,000 Kr. ere blevne afholdte uden lovlig Bevilling. Der er flere Tilfælde af den Art, og de største Beløb, som staa i Forbindelse med Bevillingen for Finantsaaret 1880—81, ere at hense her til. — Paa nærværende Lovforslag har Regjeringen optaget Dyrtidstillæg for 2 Aar. Dette maa undre saameget mere, som det forekommer mig — og jeg tror, det matte i det Hele forekomme Thinget —, at Re-